

Posudek na diplomovou práci Petry Václavíkové

Taira no Kijomori – historická postava a legenda

V postavě Tairy no Kijomoriho (1118–1185) si Petra Václavíková vybrala nepochybně jednu z nejpozoruhodnějších postav japonských dějin, postavu, která ani po více než osmi stech letech nepřestává podněcovat jak badatele k upřesňování její role v převratných historických událostech 12. století, tak i spisovatele a dramatiky k vytváření nových literárních, jevištních, filmových a televizních prezentací jejích osudů.

Diplomantka si vytkla nelehký cíl uchopit osobnost Tairy no Kijomoriho komplexně jako postavu historickou i literární, zkoumala tudíž, jak je tato historická osobnost/literární postava (a legenda s ní spojená) prezentována na jedné straně v historických pramenech a na druhé straně v uměleckých dílech. V Úvodu (s. 7) definuje diplomantka svůj úkol jako „rozčlenění jednoho komplexního jevu, kterým je Kijomoriho místo v myslích Japonců a které je dle mého soudu výsledným produktem působení dvou mocných vlivů, historického a literárního.“ Toto „rozčlenění“ čítá ve 3. kapitole („Kijomori jako historická postava“) devatenáct položek a ve 4. kapitole (Kijomori jako literární postava) sedmnáct položek. Svědčí to skutečně systematickým, detailním přístupem ke zpracovávané látce. V obou kapitolách postupuje diplomantka chronologicky a podává vyčerpávající přehled na jedné straně o charakteru, činech, politické kariéře Tairy no Kijomoriho jak se jeví na pozadí dochovaných historických dokumentů, z nichž některé obsahují i svědectví a reflexe Kijomoriho současníků, na druhé straně o tom, jak je Kijomoriho obraz utvářen, přetvářen a prezentován v literárních dílech počínaje středověkým Příběhem rodu Tairu a konče historickými romány z 20. století. Je dobře, že v rámci „literatury vrcholného středověku“ (oddíl 4.4.) autorka neopomněla srovnání legendy Kijomoriho s legendou Jošicuneho.

Práci Petry Václavíkové hodnotím jako velmi přínosnou. Zejména v kapitole „Kijomori jako literární postava“ obsahuje údaje a komentáře objevující se v českém jazyce a v prostředí českých japonských studií poprvé. Nové informace získala a nové poznatky nabyla diplomantka během stáží na japonských univerzitách a tím, že věcně komentovaný přehled reprezentačních děl, díky kterým lze uvažovat o „Kijomoriho místě v myslích Japonců“, ukončila „pojetím Kijomoriho postavy v televizních seriálech a filmech“, rozšířila, kromě poznání Kijomoriho legendy, také naše poznání klasické, středověké, předmoderní i moderní japonské literatury a divadla i současného filmu a dalších médií o řadu u nás dosud nepublikovaných detailů a názorů japonských historiků a literárních vědců, autorů i překladatelů.

Diplomová práce Petry Václavíkové splňuje požadavky kladené na závěrečnou magisterskou práci co do obsahu, rozsahu (112 stran) i formálních náležitostí textu. Zvláštní pochvalu si zaslouží bohatý seznam titulů uvedený v Seznamu použité literatury (str. 109), z nichž většina jsou tituly vydané v Japonsku a psané v japonštině. Navrhuji hodnotit tuto práci známkou „výborně“.

V Praze, 28. 5. 2007

Zdenka Švarcová